

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De imperij ac principatus amore: & quòd temerè ad imperia & dignitates
prosilire non oporteat. cap. ciiii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

N SVDORE vultus tui vesceris pane tuo. *Gen. 3.*
 Ex cura & sollicitudine orietur tibi pax.
 Exhibet homo ad opus suum: & ad operationem suam vs- *Psal. 103.*
 que ad vesperam. Labores manuum tuarum manducabis: *127.*
 beatus es, & bene tibi erit.

B plantat ficum, comedet fructus eius. Manus strenuorum diuitias colligunt.
 Qui congregat sibi cum pietate, multiplicabitur: Manum suam milit ad *31.*
 fortia: & digiti eius apprehenderunt fuscum. Roborauit brachium suum, & gusta-
 uit, quod bona est negotiatio.

Operamini cibum vestrum ante tempus: & dabit vobis mercedem in tempo- *Ecl. 5.*
 re suo. Melior est qui operatur, & abundat in omnibus, quam qui gloriatur, & *10.*
 eget pane. In omnibus operibus tuis esto sollicitus. In omnibus operibus *31.*
 tuis expergiscere, nec deses sis.

Homo quidam peregrè proficiscens, vocauit seruos suos, & tradidit illis bona *Mat. 25.*
 sua: & vni quidem dedit quinque talenta, &c.

C Ipsi scitis, quoniam ad ea, quæ mihi opus erant, & his qui mecum sunt, mini- *Act. 20.*
 strauerunt manus istæ. Omnia ostendi vobis, quoniam sic laborantes, oportet fu-
 scipere infirmos, ac meminisse verbi Domini Iesu, quoniam ipse dixit, Beatius est
 magis dare, quam accipere.

Quidnam bonorum in procliu est? Quisnam dormiens trophæum erexit? Quisnam lu- Basilij.
xui studens, ac tibi arum cantu delinitus, patientiæ coronis ornatus est? Nemo vnquam, qui Excitatio
non cucurrerit, palmam abstulit. Labores gloriæ gignunt: arumque coronas conciliant. ad pium
Demus operam, vt eum, qui salutis vias nobis obsepit, prudentia & sagacitate superemus. laborens.
Ille segnitiam nobis ingenerat: nos ad opus exurgamus. Ille inanibus promissis corda nostra
ludificatur: nos ipsius consilia ne ignoremus. An non enim hoc nobis in animum immittit,
vt peccatum hodierno die perpetremus, in crastinum autem iustitiæ opera reiiciamus?

D *vt peccatum hodierno die perpetremus, in crastinum autem iustitiæ opera reiiciamus?*
 Labores diuturna consuetudine culti, exercitatis hominibus minus graues ac molesti
 accidunt.

Laboribus sanitas, & sudoribus salus comparatur.
Si carnis labores fugiamus, iustorum bona non cernemus. Chryf.
Paulum laboris subeamus, Viri charissimi: ne sempiternis bonis excidamus.
Ad breue quoddam tempus durat labor: & in seculum seculi requies se porrigit.
Vbi maior est labor, illic quoque maior voluptas.
Qui mente præditus est, labores adire minime cunctatur, propter eos fructus, qui ex la-

E *boribus oriuntur.*
Vbi que per difficultates ac labores ea, quæ commoda sunt hominibus, comparari solent.
Labores nusquam non bona suppeditant.
Non dormientium, ac molliter & ignauè viuentium est regnum Dei: sed violenti ra- Clemen.
piunt illud. Hoc enim duntaxat violenti & genus honestum ac præclarum est, nempe à Deo Mat. II.
vitam extorquere. Ipse autem eos noscens, qui arctè, vel, vt aptiori vocabulo vtar, vio-
lenter stringunt, concedit, ac manus dat. Ad hunc enim modum superari gaudet.
Præposterum est honores consecrari, ac labores, quibus honores comparari solent, de- Euagrj.
 fugere.

De imperij ac principatus amore: & quod temerè ad imperia & digni-
 tates prosilire non oporteat. CAP. CIIII.

Pro.
Eccli. 7.

ARS studiose affectata inter primos, ad extremum non benedicetur. **E**
Noli querere ab homine ducatum: neque a rege cathedram honoris.
Pondus super te ne tollas.

De bonis amicis.

CAP. CV.

1. Reg. 20.
Ibid.

T ADDIDIT Ionathas deierare Dauid, eò quòd diligeret illum: sicut enim animam suam, ita diligebat eum. Respondens Ionathas patri suo, dixit, Quare morietur? Quid fecit? Et arripuit Saul lanceam, vt percuteret eum. Et intellexit Ionathas, quòd còstitutum esset à patre suo, vt interficeret Dauid. **G**
Surrexit ergo Ionathas à mensa in ira furoris, & non comedit in die calendarum secunda panem. Surrexit Dauid de loco, qui vergebat ad austrum, & cadens pronus in terram, adorauit tertio: & osculantes se alterutrum, fleuerunt pariter. Dixit ergo Ionathas ad Dauid, Vade in pace: quæcunque iurauimus ambo in nomine Domini, dicentes, Dominus sit inter me & te, & inter semen tuum & semen meum, vsque in sempiternum. Et surrexit Dauid, & abiit: sed & Ionathas ingressus est ciuitatem.

2. Reg. 1.

Doleo super te, frater mi Ionatha, decore nimis, & amabilis super amorem mulierum.

Pro.

17.

Amici pij pauperes amicos colunt. Noli fabricari mala aduersus amicum tuum, qui habitat apud te, & confidit in te. **H**
Qui celat delictum, quærit amicitiam. Omni tempore amicus tibi sit. Fratres in necessitatibus vtilis sint: propter hoc enim gignuntur. Meliora sunt vulnera diligentis, quàm fraudulenta oscula odientis. Amicum tuum, aut amicum paternum ne derelinquas: in domum autè fratris tui ne rogandi causa introeas. Melior est amicus propè, quàm frater longè habitans. Cum te probris afficit amicus, retrò abscede: ne contemnas: ne te probris quidem amicus afficiat, pugna autem & inimicitia tua non abscedat, sed tibi instar mortis sit.

27.

Eccli. 4.

Melius est duos esse simul, quàm vnum: habent enim emolumentum societatis suæ: si vnus ceciderit, ab altero fulcietur. Vt soli, quia ceciderit, non habet subleuantem se. Funiculus triplex difficile rumpitur. **I**

Eccli. 6.

Amicus fidelis, protectio fortis: qui autem inuenit eum, inuenit thesaurum. Amico fideli nulla est comparatio: & non est digna pòderatio auri & argenti contra bonitatem fidei illius. Amicus fidelis, medicamentum vitæ: & qui metuunt

9.

Dominum, inuenient eum. Ne derelinquas amicum antiquum: nouus enim non erit similis illi. Vinum nouum, amicus nouus: veterascet, & cum suauitate bibes illud. Ante mortem benefac amico tuo: & secundum vires tuas exporrigens da ei. Perde argentum propter fratrem & amicum. Non obliuiscaris amici tui in animo tuo. Amicum protegere non confundar: à facie ipsius non abscondar, & si mala mihi euenerint per illum, sustinebo.

14.

37.

22.

Nax. A-
polog. ad
Greg.
Nyl.

Amico fideli nihil omninò est, quod comparari queat: neque pulchritudo illius vlla lance expendi potest. Amicus fidelis, protectio fortis, & munitum palatium. Amicus fidelis, thesaurus vitæ. Amicus fidelis, hortus conclusus, fons signatus, qui tempestiue aperitur ac percipiuntur. Amicus fidelis, refrigerij portus.

Omnia æquo animo feret amicitia, tum perpetuens, tum audiens.

Decet filios, vt paternorum bonorum, ita etiam amicitia hæredes esse.

Amicos cum dico, probos atque honestos dico, ac virtute nobiscum coniunctos.

Communia omnia faciamus, hoc est & molestias, & voluptates. Huiusmodi enim amicitia natura est.

Incerti.

Quæ ab amicis dicuntur, etiamsi contumelia sint, toleranda sunt.

Febris corporis naturam haud ita inflammare consuevit, vt animi nostri incendi solent.